

Thò ng Ngò c

Tác Giả: Đình Công Bình

Thứ Hai, 27 Tháng 2 Năm 2012 21:43

Thò t ra, nó có tên do cha mẹ đò t thò t đò p. Phò m Bò o Long, con rò ng quý cò a bò nó.

Nhò ng cho tò i bây giò , cái tên mà nó đò đ c ngò ò i ta gò i nhiò u nhò t lò i không phò i là Long. Thay vào đò , nó đã trò i qua rò t nhiò u tên khác nhau mà ngò ò i ta đò t ra đò gò i nó: Ngu, Ngò c, Mát, Tò ng Tò ng, Khò , v.v... Chò ng hiò u tò i sao ngò ò i ta sàng đì, sàng lò i rò i ngò ng ò chò Ngò c! Ngay cò anh chò cò a nó cũng gò i nó là Ngò c. Trong mò t lò n bò c đò ng, thò ng Lân, anh nó, đã láo lò u đò i chò “Bò o” trong tên đò m cò a nó thành chò “Ngoc”, thò là nó trò thành Phò m (Ngoc) Long! Vài năm trôi qua, tiò ng Viò t cò a thò ng Lân khá hò n, nên đã “đò i mữ”, “đeo kiò m” đò “Ngoc” chính thò c trò thành “Ngò c”. Ông bà Phan, bò mò nó, mò c đò u cò tránh nhò ng vì quen tai, lâu lâu cũng gò i nó là Ngò c.

Mà này, không nhò ng nó không giò n mà ngò ò c lò i, nó có vò vui khi thò y ngò ò i xung quanh có nhò ng trò n cò ò i khi gò i nó là Ngò c. Nói cho bò ng đúg, trong trí khôn chò m chò p cò a nó, nó chò biò t giò n. Cho tò i hôm nay, trí khôn trong thân hình gò n 30 tuò i cò a nó tò ò ng đò ò ng vò i trí khôn cò a đò a bé 8, 9 tuò i.

Nhò ng mò u đàm thò i hò ng ngày giò a nó vò i anh chò hoò c bò me đò u là nhò ng câu đò n sò , vô tò i vò . Nhò ng câu tiò ng Viò t “ba rò i”, ngày thò cò a nó có lúc đã trò thành nhò ng câu nói thò t tò c cò ò i. Ông bà Phan còn nhò thò i kò Lân, Lan, và nó mò i hò c tiò ng Viò t, chúng nó thích ngò i xem

Thị Ngọc

Tác Giả: Đình Công Bình
Thứ Hai, 27 Tháng 2 Năm 2012 21:43

nhịng bảg truyề n cấ tích Việ t Nam. Mồ t hôm ba anh em đảg xem phim vớ i bả , tấ i đố n nghe mồ t nhậ vồ t trong phim dùng chấ “cấ ông”, “cấ bà”, thậ ng Lậ thậ c mắ c hắ i bắ hai chấ đố có nghĩa là gì. Ông Phan ôn tắ n:

- “Cấ” là mắ t lắ i lắ phép đắ c dùng khi nói chuyề n vớ i mắ t ngắ i già, mắ t “old person”.

Lắ p tắ c, thậ ng Lậ nhìn bắ rắ i nói mắ t cách khô hài:

- Cấ Bắ .

Vắ a lúc đố thì bà Phan tắ trong bắ p bắ c vào phòng khách, chắ a kắ p nói gì thì thậ ng Ngắ c đắ ng lên chắ vào mắ rắ i nói lắ n:

- Cấ Mắ !

Bà Phan tá hắ a. Trắ n trắ ng đố mắ t giắ n đắ :

- Chúa lắ i, đắ a nào đắ y thậ ng Ngắ c nói tắ c!

Anh em thậ ng Ngắ c chắ ng hiắ u tấ i sao mắ giắ n. Riêng ông Phan thì vắ a ô m bắ ng cắ i vắ a giắ i thích. Bà Phan thắ phầo nhắ nhắ m sau khi biắ t rắ ng đố chắ là mắ t câu nói vô tắ i vắ , rắ t “ngắ”, cắ a thậ ng Ngắ c.

Rắ i thậ ng Ngắ c cũg đắ c cắ p sách đi hắ c. Cẩg may mà nắ c Mắ có chắ ng trìn hắ c tắ p cho nhắ ng đắ a trắ nhắ nó. Nắ u gia đìn hắ ông bà Phan khôg tắ nắ n sang đắy thì chắ c nó chắ ng bao giắ đắ c biắ t đắ n ghắ nhà trắ ng. Nó cũg mang vắ nhắ ng phiắ u điắ m và phắ n thắ ng cuắ i nắ m nhắ ng bắ mắ nó chắ xem cho qua rắ i bắ sang mắ t bên. Cẩg may mà nó khôg đắ khôn đắ nhắ n ra sắ thắ t vắ ng cắ a bắ mắ khi so sắnh phiắ u điắ m cắ a nó vớ i cắ a Lậ và Lan,

chị nó. Cũng may mà nó không nghe, hay ít nhất, không hiểu như người than van của ông bà Phan khi nói với nó. Đợi vài ông bà, thì thơ Ngoc Lân và con Lan rồi đây sẽ là niềm hạnh phúc, sẽ là ông này bà nọ, sẽ có nhà cao cửa rộng, sẽ là đi tìm để ông bà trả nợ lúc tuổi già, còn thơ Ngoc thì chị mãi mãi sẽ chị là một gánh nặng mà họ sẽ không bao giờ có hy vọng trả được!

Ngày tháng trôi qua, thơ Ngoc cũng thôi ăn no chóng lớn. Trí óc nó cũng phát triển như người thân thì càng ngày càng nảy nở. Tuổi 14 tuổi nó đã cao hơn các anh chị nó cả cái đầu. Nó cũng làm được như người viết lời như người ngốc còi, rửa chén, quét nhà, rửa xe, nói chung là người viết lời tốt không cần tính toán thì nó làm giỏi hơn cả Lân và Lan. Thơ Ngoc lại chị ngượng khi bị bắt nạt. Một trong những niềm vui của nó là đi nhặt tiền lương cho nhà thơ. Có những ngày mưa, nó nhặt như chuốt lốt, thì mà nó cũng đau gì cả! Rồi khác với các anh chị và người trả cùng tuổi, nó cũng bao giờ đòi hỏi mẹ phải mua cho nó thứ gì. Đòi gì ba và vài bộ quần áo mua trong Wal-Mart hoặc mua lẻ trong chợ bán đồ cũ cũng đã quá đủ. Thơ Ngoc cũng mang tiền như người chuyên đã xoay ra hôm qua hay người bắt trả có thể đến ngày mai. Nó sống hoàn toàn cho hiện tại. Đó hình như cũng là một điều của bà mẹ nó.

Năm 19 tuổi thơ Ngoc “tốt nghiệp” trung học. Nó cũng đi mũ, mặc áo ra trường như các anh chị. Nó thấy bố mẹ, nhất là mẹ, rồi mẹ rồi mẹ nữa một khi nó ôm như người tốt nghiệp đầu tiên. Nó đâu có để trí khôn để phân tích xem đó là người gì tốt một vui hay buồn. Nó đâu biết rằng ngày Lân và Lan ra trường bố mẹ nó vui bao nhiêu thì sau buổi ra trường của nó, bố mẹ nó buồn bấy nhiêu. Có lẽ buồn nhất là vì bố mẹ nó không thể khỏe với bố t cả ai là nó sẽ theo ngành gì và đã để trường nào nhận cho học. Mai đây, nó sẽ làm gì để sống? Ông bà sẽ phải nuôi, phải hiểu nó để bao giờ? Khi ông bà về già, sau khi ông bà chết, thì ai sẽ nuôi nó?

Sau ngày “ra trường”, để nó lan quanh nhà cũng thấy uống, ông Phan báo nó xuống tàu theo ông đi đánh tôm ở vùng Miền Tây. Nó không lái tàu được, không vá lưới được, như người ông nhận thấy công việc như tôm và khuôn vác thì nó làm bằng người khác. Thêm vào đó, nó cũng phàn nàn và cũng cũng đòi hỏi “tiền phòn” như người người làm công khác. Ngày qua ngày, nó chỉ biết ăn, ngủ, rồi như tôm. Cuối tuần sau khi bán tôm xong, bố nó chỉ nó đi ăn McDonald’s rồi cho nó nằm đợi. Nó cảm thấy vui khỏe rồi bỏ vào con heo để trả Chúa Nhật rồi “m” heo mang lên bỏ vào thùng thiến trong nhà thơ - cái thói quen mà mẹ đã tập cho nó từ bé.

Đi biển với bố được năm năm thì trận bão Katrina thổi vào thành phố nơi gia đình nó cũng ngộp. Sau những ngày chucky bão, gia đình nó trở về trong căn nhà tan tành nát! Chị em biết làm gì khác để sống, bố nó cũng sợ hãi con tàu đi làm hiểu có tiền trang trải chi phí nhà cửa. Các anh chị của nó đã thành công, cả hai đứa đã lập gia đình, công việc ngon lành, nhà lớn, xe hơi

nhờ ng khi b h i m n t n đ s a l i căn nhà h h i thì cô c u thoái thác. Năn n mãi, cô c u g i v cho b m đ c vài trăm b c r i im luôn! Nhìn i i nh ng năm tháng ông bà hy sinh bòn nh t t ng đ ng đ g i cho cô c u trang tr i t n ăn, t n h c, t n tiêu, t n xe, t n ch ng đi n... Ông bà th dài, t an i, thôi.. n c m t ch y xuôi....

V i s t n vay m n và ít t n giúp đ c a chính ph liên bang cùng v i công s c c a ông và thơ ng Ng c, sau g n m t năm s a ch a, con tàu cũng c c ch ch y ra bi n. Thôi, c s a t m đ đi làm r i khi có t n s tu b l i nh ng ch còn t m dùng đ c. Ông Phan t an i th .

Th m chã đ u tiên đ c vài t ng, m c đ u bi t là nó không lái tàu đ c nh ng ông Phan cũng nh thơ ng Ng c đ ng c m tay lái đ con tàu kh i quay r i ông và chú làm công ra phía sau kéo chã. Sóng khá l n, con tàu v t vã trên ng n sóng làm cho v i c kéo chã th t khó khăn. G n m i phút sau thì b c tôm kh ng l m i đ c đ a lên l l ng trên sàn tàu. Nhìn b c bôm cá to b ng n a chi c xe h i, ông Phan vui ra m t. V n s kh i đ u nan nh ng m l i đ u tiên mà trúng nh th này thì đúng là t đãi! Sau chuy n này ch c ông s tr đ c m t ph n n , s m s a thêm đ c nh ng th c n thi t, th m chí ông có th x o ra vài trăm đô t ng riêng v đ bà Phan có th mua đ c vài b qu n áo thay th cho nh ng b đã b bão cu n đi. Hình dung khuôn m t r ng r c a v khi c m t n đi shopping, ông quên c sóng gió, quên c m t.

Bình th ng n u không có sóng gió, và khi b c tôm đã đ c treo l ng l ng trên sàn tàu, ông Phan ch c n c i s i dây c t đuôi b c tôm thì kh i tôm cá s tuôn ra thành m t đ ng trên sàn tàu. Kh n i sóng l n quá. B c tôm c l c qua bên này, qu t sang bên kia. Ông Phan c m s i dây th ng đã c t s ng trên b c tôm, c gi đ nó đ ng vùng v y theo ng n sóng. Đang v t l n v i b c tôm thì... M, cây c n c u dùng đ c u b c tôm b g y. Nó g y ngay đ n ông ch a có t n s a!

- L y Chúa tô..i...

Ti ng la th t thanh ch a đ t thì b c tôm cá ngàn cân qu t ông Phan vào thành t u. Đ u ông v o v m t bên còn ph n thân th t b ng tr xu ng thì b k t bên d i túi tôm cá - t a nh con voi đê lên con nai g y. Con tàu v n t p t c vùng v y. C g ng h t s c mà sau g n năm phút chú làm công v n không th c u ông Phan ra kh i núi tôm cá. Ngoài thơ ng Ng c ra thì ch ng ai có th giúp chú trong lúc này. Chú làm công ch y vào phòng lái, v i v c t l i dây đ tay lái kh i quay r i l i thơ ng Ng c ra phía sau c u b nó. Bình th ng nó đã kh e h n ng i nh ng hôm nay, trong lúc kh n c p này, hình nh s c m nh c a thơ ng Ng c đ c tăng lên g p đôi. Nó h t đ y r i l i kéo b c tôm đ chú làm công tìm cách gi i thoát b nó. Kho ng g n năm

phút sau hai chú cháu m i l i đ c ông Phan ra kh i đ ng tôm cá và khênh ông trong phòng lái. Ông Phan v n b t t nh. Trong b qu n áo t tanh mùi tôm cá, thân hình g y gò đen đ i c a ông thoi thóp th ! Chú làm công đã liên l c v i Coast Guard và máy bay c p c u đang tr c ch v phía con tàu kh n kh . M t gi sau thì ông Phan đ c tr c thẳng mang th ng vào b nh vi n. Chú làm công lái con tàu và mang Ng c v đ t li n cho m nó.

K t ngày đó, Ông Phan b li t t th t l ng tr xu ng. Hai cánh tay ông còn c đ ng đ c nh ng ch c đ ng m t cách r t y u t. Ngay c vi c dùng mu ng xúc c m ông cũng ph i nh đ n bà Phan ho c th ng Ng c giúp. R i ông bà không có b o hi m nên ti n bán chi c tàu cũng ch đ trang tr i ít chi phí trong vài tháng. Bà Phan b t bu c ph i tr l i công vi c c y sò, l t tôm cho m t hăng bào ch h i s n g n nhà nh ng v i s ti n thu nh p ít i, cu c s ng gia đình ông bà v n thi u tr c h t sau. Vài trăm ngàn n b nh vi n ch ng bi t bao gi m i tr đ c? Thông c m v i hoàn c nh c a ông bà Phan, b nh vi n đã cho ông bà c h i tr góp m i tháng vài trăm đ ng. Nh ng m c dù vài trăm, v i tình tr ng này, m t ngày r t g n đây ch c ông bà Phan cũng đành ph i ch y n ! Th ng Lân và con Lan có mang gia đình v thăm nh ng đ c kho ng hai tu n thì cũng ph i ai v nhà n y.

R i th ng Ng c l i có công vi c m i. Sau vài tu n đ c m ch đ n, nó đã giúp đ c m đút c m, thay tã, b b cho m t m r a v.v... Nh ng lúc c n mua bình s a, bó rau, cu n gi y, m nó vi t vào t gi y, đ a ti n r i nh nó đ p xe ra ti m t p hóa đ u đ ng g n nhà mua cho bà. Ông ch ti m t p hóa bi t nó t bé và bi t rõ hoàn c nh hi n t i c a b m nó nên bao gi cũng nhi t tình giúp m i khi nó ra mua đ . Bà Phan th m nghĩ, cũng may mà có th ng Ng c, cũng may mà tr i cho nó to l n có s c kh e; b ng không, ch ng sao mà bà có th lo cho ông Phan nh th này đ c - nh t là nh ng lúc ph i b ông t ch này đ n ch khác. Ông bà Phan đã nhi u lúc t h i không hi u vì nó quá kh kh o, quá Ng c, hay vì nó th t tâm th ng ông bà nên đã không nh n ra ho c không ghê t m s th i tha b n th u m i khi làm v sinh, thay tã cho b nó?

Ông Phan s ng trong tình tr ng này đ c ba năm thì s c kh e y u đ n. M c đ u v n đ c chăm sóc k l ng, ông th ng xuyên b l loét, x ng ph i, cao áp huy t, và nh ng b nh liên quan đ n hô h p. Gia đình hai đ a con l n, vì nhi u v n đ , ít khi v thăm ông bà. Nh ng k v ng mà ông bà đã đ t vào Lân và Lan m i m y năm tr c ch c s không bao gi thành s th t! S chu đáo c a bà Phan và c a th ng Ng c có làm cho ông vui nh ng cũng không th nào xóa đi đ c s tuy t v ng m i khi ông nghĩ v b nh t t c a mình! Ông bi t bà Phan và th ng Ng c, qua con m t tr iu m n gây th c a nó, v n mu n ông hi n h u trên đ i này. M c đ u v t v trăm b nh ng v ông và th ng Ng c không bao gi than van khi ph i giúp đ h u h ông . Nh ng năm tháng n m li t trên gi ng b nh, ông đã hi u rõ và nh n ra đâu là nghĩa, đâu là hi u. Ông nh n ra r ng th ng Ng c không ph i là gánh nh ng mà ng c l i nó là ng i con duy nh t đã, đang, và s gánh nh ng g nh n ng cho ông bà.

Trong m t đêm tr n tr c, n m ôn l i nh ng ng t bụi cay đ ng c a cu c đ i, ông bà Phan nh n ra r ng trong cu c đ i g n 30 năm, h ch a th y th ng Ng c đòi h i b t c đ i u gì. Ch a bao gi nó đòi h i ông bà, hay nh ng ng i chung quanh, ph i nh th này, ph i nh th n . Trong con ng i bao dung, trong ánh m t th ngây, n c i nhân ái, hình nh có lúc nó đã gián ti p nói v i ông bà r ng “con không ph i là đ a tr thông minh, lanh l , nh b m mong mu n. Nh ng con là con c a b , là con c a m . Con không ch n đ đ c sinh ra làm m t th ng “Ng c”, ngay c cái tên “Ng c” cũng do ng i ta gán cho con ch không ph i do con ch n. V y con xin b m th ng và ch p nh n con nh con th ng và ch p nh n b m” Ông bà Phan nhìn nhau a n c m t. Ph i r i, c đ i, th ng Ng c đã cho nhi u h n nh n. Nó cho mà không bao gi đòi h i m t đ i u ki n. Tình yêu mà nó dành cho m i ng i là m t tình yêu tuy t đ i, chân th t, không v l i.

Trong tim c a th ng Ng c ch t ch a tình yêu c a v thánh hi n. Nó đã đ y cho ông bà bài h c tình yêu. Qua s bao dung c a nó, ng i chung quanh, n u đ ý, s nh n ra r ng, con ng i khôn hay ng c, sang hay hèn, đ u có nh ng nét đ p (ho c x u) c a riêng h .

Cu i cùng cái ngày đó cũng ph i t i! M nó nh nó ng i trên chi c gh bên c nh gi ng r i đ a tay vào nâng đ u b d y đ ông đ th . Ông Phan bi t là ông s p t b nh ng gì thân yêu nh t. Trong h i th mong manh, ông nhìn bà Phan và nhìn th ng Ng c trần tr i:

- Cám n em... cám n con! Anh...có...m t đ i u mu n...nói...v i em. T nay... em... và...các con... đ ng g i...Long là... th ng... Ng c... n a... G i nó... là... Ng c. Nó là... viên... Ng c quý!

Trong ti ng n c n c a bà Phan và trên cánh tay êm m c a th ng Ng c, ông trút h i th cu i cùng.

Gia đình Lân và Lan v n ch a v đ n n i!